

Školské správy

Prvý ročník 2021/2022, 3. číslo

Vážení rodičia, milí žiaci,

prvý polrok školského roka 2021/2022 máme za sebou. A už „uteká“ druhý. Celospoločenská pandemická situácia nasvedčuje, že žiaci sú už vo svojich triedach opäť udomácnení a prežívajú spoločné chvíle so svojimi rovesníkmi. Pani učiteľky spríjemnili deťom fašiangový čas zábavnými aktivitami, ktoré vrátili deťom podstatne viac radosti, ako to bolo možné doposiaľ.

V tomto školskom roku čakajú našich piatokov a deviatakov národné testovania, ktorých cieľom je overiť úroveň dosiahnutých vedomostí. A to 18. mája 2022 piatáci a 6. apríla 2022 deviataci, pre ktorých sú výsledky podstatne dôležitejšie vzhľadom k prijímaciemu konaniu na stredné školy. Všetkým žiakom držíme palce a prajeme im, aby dokázali využiť všetky získané vedomosti a zručnosti čo najlepšie.

V priebehu mesiaca február sa uskutočnili okresné kolá Dejepisnej, Geografickej a Biologickej olympiády vo svojich kategóriách. Ako úspešní riešitelia dosiahli **Tamarka Čierniková** zaslúžené 3. miesto a **Marek Brontvaj** 9. miesto v Dejepisnej olympiáde. Geografickej olympiády sa zúčastnili **Miriám Brontvajová**, **Matej Miklátek** a **Filip Prielomek**. Úspešne vyriešiť zadané úlohy s potrebným počtom bodov sa podarilo Mirke, ktorá obsadila 4. miesto a Filipovi, ktorý získal 6. miesto. Do okresného kola Biologickej olympiády sa prebojovala zo školského kola **Viktória Hvoľková**, ktorá sa umiestnila ako úspešný riešiteľ na peknom 4. mieste. Všetkým účastníkom gratulujeme a tešíme sa z ich záujmu o rozšírenie svojho poznania o nové poznatky a skúsenosti.

Maskota Paralympijských hier 2022, pandu Peki, navrhla naša žiačka 4. ročníka Karolínka Freimane. Jeho oficiálne uvedenie do života sa uskutočnilo počas Olympijského festivalu na Štrbskom Plese, ktorého sa zúčastnila aj Karolínka. Srdečne gratulujeme a tešíme sa z jej úspechu.

Ďalších usilovných žiakov čakajú ešte okresné kola Pytagoriády, Biologickej olympiády v kategórii E a Chemickej olympiády, ktorým prajeme veľa úspechov.

MULTIDISCIPLINÁRNY TÍM

Od septembra 2021 v našej škole existuje multidisciplinárny podporný tím. Jeho hlavným cieľom je navrhovať činnosti a podporovať vzťahy, pomocou ktorých by sme sa v našej škole cítili všetci spokojne a dobre. Ide tu taktiež o objavovanie tajomstiev inej formy komunikácie, o pozitívny prístup k zmenám. Považujeme za veľmi dôležité dať každému možnosť vyjadriť sa. Je potrebné počúvať, čo si tí druhí myslia, nie hneď súdiť. Častokrát práve oni prinesú iné riešenie problému, pretože sa naň pozerú z iného uhla. Prioritou nášho tímu sú vzťahy (medzi rodičmi a učiteľmi, rodičmi a žiakmi, žiakmi a učiteľmi, ale aj inou verejnosťou...).

Hodnoty, na ktorých je založený multidisciplinárny tím, sú spolupráca, spolupodieľanie sa, dôvera, dialóg, jednotný postup, tvorivosť, dobré vzťahy, morálka, zapojenie sa do aktivít, chuť, diskretnosť, ocenenie, rôznosť hlasov.

Hlavným koordinátorom a taktiež zakladateľom multidisciplinárneho tímu na našej škole je Mgr. Katarína Katrenčíková. Ďalší členovia tímu boli oslovení postupne – pani riaditeľka, pani zástupkyňa, výchovný poradca, školský špeciálny pedagóg, školský psychológ, pán farár, niektorí pedagógovia a samozrejme aj rodičia. Možno časom, ako sa bude tím vyvíjať, sa doň prizvú aj niektorí starší žiaci.

Multidisciplinárny tím sa zatiaľ nestretáva pravidelne, ale podľa potreby na vopred dohodnutom mieste. Multidisciplinárny tím by sa mal zaoberať aj materiálnym a finančným zabezpečením aktivít, no v prvom rade jeho poslaním je budovanie morálnych hodnôt a princípov a ich zavádzanie do praxe. Po každom stretnutí tímu by sme Vás chceli informovať o jeho priebehu a výsledkoch na stránke školy.

Rodičovské okienko

Budúcnosť sa odohráva už dnes

... jej hlas vychádzal z izby ich trinásťročného syna Camerona. To, čo som uvidel, ma načisto ohromilo. Allison s radosťou odkladala oblečenie a športové potreby do skrine a ustiela synovi posteľ. Prihovorila sa mi akoby nič: „Neviem sa dočkať, až uvidíš fotky z nášho výletu. Bolo to také“

„Čo robíš?“ opýtal som sa.

„Upratujem Cameronovu izbu“ odvetila. „Čo by som asi tak robila?“

„Čože robíš?“

„Už som ti predsa povedala. Upratujem mu izbu. Prečo sa tak na mňa dívaš?“

Jedine, na čo som sa v tej chvíli zmohol, bolo vyslovenie obavy:

„Vážne ľutujem Cameronovu budúcu ženu.“

Allison sa vystrela, na chvíľu znehybnela a vyrútila sa z izby. Našiel som ju nehybne stáť v predsieni. Nevedel som, čo povedať, a tak som len mlčky čakal. Po chvíli sa na mňa pozrela a prehovorila: „Nikdy som nad tým takto neuvažovala.“

Tak ako väčšina z nás. Vychovávame deti v prítomnosti a nezamýšľame sa nad budúcnosťou. Z detí chceme predsa vychovať zodpovedných dospelých.

Výchova detí si nepochybne vyžaduje mnoho rôznych rozhodnutí. Otázkou však zostáva: Robíme veci úmyselne a vedome pri výchove našich detí? Alebo konáme z dôvodov, ktoré si neuvedomujeme, ako napríklad pod silným vplyvom našej osobnosti, spomienok a zážitkov z detstva či momentálnej potreby, či strachu?

Pamätajme, že výchova sa netýka len prítomnosti. Svoje deti pripravujeme na budúcnosť. Charakter človeka je jeho osud.

Charakter človeka do veľkej miery určuje, aký bude jeho život. Či sa mu bude dariť v láske a v práci, závisí od schopností, ktoré ma vo svojom vnútri. Vo svete, v ktorom sa snažíme ospravedlniť ľudské správanie rôznymi výhovorkami, sa mnohí čudujú, prečo nie sú úspešní. Väčšina našich problémov vyplýva z charakterových nedostatkov. V oblastiach, v ktorých prekypujeme vnútornou silou, uspejeme aj napriek náročným okolnostiam. No tam, kde nám vnútorná sila chýba, buď uviazneme na mŕtvom bode alebo zlyháme. Ak je na udržanie vzťahu potrebné vzájomné porozumenie a odpúšťanie, ale my tieto povahové vlastnosti nemáme, vzťah dlho nepretrvá. Ak si práca počas náročného obdobia vyžaduje trpezlivosť a oddaľovanie uspokojenia a my týmito črtami nedisponujeme, zlyháme. Charakter hrá veľmi dôležitú úlohu.

Pod slovom charakter možno rozumieť, čo z človeka robí to, kým je. Charakter sa vzťahuje na schopnosti a nedostatky človeka, na jeho svedomie, na to, ako sa správa vo vzťahoch a ako rieši úlohy. Ako sa zachová v určitých situáciách? Ak musí preukázať svoje schopnosti, dokáže splniť očakávania? Je schopný milovať? Vie sa správať zodpovedne? Je empatický voči ostatným? Dokáže rozvíjať svoj talent? Vie vyriešiť problémy alebo sa vyrovnáť so zlyhaním? Je vierohodným Božím obrazom? Tieto a mnohé ďalšie skutočnosti určujú náš charakter.

Ak charakter človeka definuje jeho budúcnosť, potom výchova detí je predovšetkým o rozvíjaní ich charakteru, ktorý im pomôže prežiť bezpečný, produktívny a radostný život. Jednou z hlavných úloh výchovy detí je pomôcť im vycibriť charakter, vďaka ktorému sa im v budúcnosti bude dariť.

Až vtedy, keď si Allison predstavila budúcnosť, sa jej výchova zmenila. Doteraz synovi s radosťou pomáhala. Vo viacerých smeroch však jej pomoc v skutočnosti "nepomáhala". Vytvoril si model sveta, v ktorom si nárokoval pomoc od druhých a tento pocit ovplyvňoval jeho vzťahy v škole, v kostole, medzi rovesníkmi... Allison vždy veľmi rada synovi pomohla dostať sa z akéhokoľvek problému. Len ďalšia príležitosť na prejavenie jej lásky.

Ibaže Allison nie je len matka, ale aj dospelá žena a manželka. Znepokojilo ju, keď si predstavila budúcnosť a videla, ako syn necháva zodpovednosť na iných. To, čo matka urobí rada, sa môže iným nepáčiť. Zazrela jeho budúci charakter. Začala sa ku Cameronovi inak správať, aby mu pomohla vytvoriť si zmysel pre zodpovednosť, aby si uvedomil, aký vplyv má jeho správanie na druhých a či vôbec bude niekto chcieť byť súčasťou jeho budúcnosti.

Modely, ktoré si deti v rannom veku osvoja (ich charakter), budú využívať po celý zvyšok života. Charakter sa vždy formuje vo vzťahu. Nepreceňujme našu úlohu pri budovaní charakteru dieťaťa. Ako sa píše v Prísloviach: „Pouč chlapca na začiatku jeho cesty a neodchýli sa od nej ani v starobe.“ (Prís 22,6)

Postrehy sú vybrané z knihy HRANICE A DETI od autorov - Dr. Henry Cloud & Dr. John Townsend.

Elektroodpad – ťažba, konzum, hrozba

Masívna produkcia elektrospotrebičov, konzumný spôsob života, neustále sa zvyšujúci dopyt po novom tovare (napr. telefóny), pocit prestíže ... To všetko sa podpisuje pod narastajúci problém ELEKTROODPADU. Vyraďené elektrospotrebiče neraz končia pri kontajneroch na komunálny odpad či na nelegálnych skládkach. Elektronika je však zmesou vzácnych materiálov, toxických ťažkých kovov, plastov a nebezpečných chemikálií. Preto by sa s vyraďenou technikou malo zaobchádzať s rešpektom, recyklovať – čo sa len dá, aby sa nebezpečné látky nedostali do životného prostredia. Každým nevytriedeným elektroodpadom strácame však aj veľké množstvo cenných a dobre recyklovateľných surovín, ktoré sa z týchto zariadení dajú ešte získať, napr. rôzne druhy bežných kovov, ako sú železo, hliník, meď, ale aj drahých kovov, ako sú striebro, zlato či platina.

Elektroodpad je určite téma vhodná na zamyslenie. Naša škola je v tomto školskom roku v projekte – **Elektroodpad – Dopad** (CEEV Živica), v rámci ktorého sa pre žiakov pripravujú rôzne aktivity na uvedenie si a pochopenie problému s elektroodpadom. Aktuálne žiačky 9. ročníka realizujú obľúbené rovesnícke vzdelávanie o tejto téme na I. stupni našej školy. Svoje nadobudnuté vedomosti zo vzdelávania o téme elektroodpadu odovzdávajú mladším žiakom v podobe rôznych zábavných aktivít.

Triedením elektroodpadov a batérií chránime primárne zdroje surovín a životné prostredie. Kontajnery na triedený zber drobného elektroodpadu a batérií je aj v našej škole.

Začala vojna na Ukrajine...

Do našich životov a životov našich detí zasiahla správa o vojne v susednej krajine. Nič bežné, ale ani normálne. Zdravo rozmyšľajúci človek pocíti strach. Možno nie tak o seba ako o svoje deti, o svojich príbuzných, najmä keď zaznejú slová: „Mami, píše mi bývalý spolužiak (študuje v Dánsku), jeho spolužiaci z Litvy sa musia vrátiť domov...“ Čo asi prežívajú títo chlapci? Čo sa vynára v mysli našich detí, keď sú obklopené informáciami, ktorým celkom nerozumejú, ale z ktorých ide nepokoj a obava?

A tak sme v situácii, kedy si začíname uvedomovať, aká je krehká „samozrejmnosť“, že máme doma otca svojich detí, syna, že sa ráno zobudíme a ideme bezpečne do práce a do školy, že máme čo jesť, môžeme si pozrieť rozprávku, či ďalší diel seriálu....

Čím je srdce citlivejšie na bolesť druhého, tým viac pociťuje aj spolupatričnosť s tými, ktorí dôsledky vojny nesú na svojich chrbtoch. Kto a ako môže, pomáha... Z čistého a úprimného srdca A to je možno cesta, ako je deťom možné vysvetliť celú situáciu a vniesť do jeho srdca pokoj. Byť pre svoje dieťa príkladom ako pomôcť druhému v núdzi, kde veľa polemizujúcich slov nepomôže. Keďže pravdu nikto z nás nepozná.

Možno aj z tohto dôvodu ste sa mnohí z Vás zapojili do zbierky trvanlivých potravín a drogérie, ktoré boli odovzdané utečeneckým centráм. Z úprimného srdca Vám **d'akujeme** za Váš otvorený prejav solidarity s tými, čo trpia. Každý z Vás ste sa do zbierky zapojili s úprimným úmyslom pomôcť. Veríme, že úmysel svätí prostriedky. Vaše dary pomôžu nielen v nešťastí, ale určite zanechajú v srdci dieťaťa spomienku ako odraz ľudského tepla.

Dieťa je súčasťou života rodiny. Má svoje predstavy, zážitky i nevypovedané myšlienky. A chce poznať odpovede. Ak nenájde odpovede u svojich, bude ich hľadať inde. Bude prežívať svoje obavy tak, ako najlepšie vie, primerane svojim schopnostiam a príležitostiam. Je na nás dospelých, aby sme mu pomohli. Určite stojí za to, aby sme sa pokúsili porozprávať so svojím dieťaťom o jeho vnímaní celej tejto situácie a uľahčiť mu tým jeho prežívanie.

Život prináša nielen pekné chvíle, ale aj ťažšie, často nečakané a bolestivé. Aj to je potrebné naše deti naučiť. Je dôležité, aby sa vedeli vyrovnat' s ťažkosťami tak, aby deti vekom postupne psychicky zosilneli. Či chceme alebo nechceme, bez Božej pomoci to ťažko zvládneme.

Možno aj tento čas nás núti rozmyšľat' a viac sa opierať o pomoc Najvyššieho. V škole sa každý deň modlíme za pokoj vo svete, za ochranu našich žiakov a ich rodín o 12:45. Srdečne pozývame každého, kto cíti, že ochrana Matky Božej a jej príhovor môže zastaviť nezmyselné vojny a vrátiť domov tým, ktorí museli z nich odísť.

Život však ide ďalej, aj keď je smutnejší. Každú prítomnú chvíľu by sme mali prežiť tak, ako najlepšie vieme. Neprestávajme robiť veci, ktoré nás bavia, na ktoré sme zvyknutí, ktoré nám prinášajú radosť a osoh druhým.

Ak má byť svet lepší, musíme ho začať meniť v sebe a okolo seba my, dospelí. Deti sú veľmi všímavé a učia sa rýchlo. Ak budeme úprimne – a deti to dokážu pravdivo prečítať- odstraňovať zo svojich životov malé ohniská bojov v medziludských vzťahov, budú to robiť aj deti. Ak budeme hľadať na tom druhom najmä dobré vlastnosti a nebudeme zameriavať svoju pozornosť na jeho chyby, naši potomkovia veľmi rýchlo pochopia.... A nie sú potrebné žiadne slová. Aj pokus sa počíta.